

227

ormeiç m. Acció d'ormejar
|| pl. Conjunt de les eines,
truments d'algun ofici o art;
aparells d'una nau; arreus
d'un animal

ormejar v. tr. Provenir de les ei-
nes, aparells, arreus, etc. neces-
saris

ormí m: *Salvia romana*

bot = galloerente